

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Tdo/21/2018
Identifikačné číslo spisu: 5717011362
Dátum vydania rozhodnutia: 11.04.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Paluda
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:5717011362.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Paludu a sudcov JUDr. Františka Moznera a JUDr. Martina Piovartsyho na neverejnom zasadnutí konanom dňa 11. apríla 2018 v Bratislave v trestnej veci obvineného K. V. , o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline zo dňa 28. februára 2018, sp. zn. 2Tos/8/2018, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. b) Tr. por. dovolanie obvineného K. V. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Uznesením Okresného súdu Martin zo dňa 13. decembra 2017, sp. zn. 3PP/118/2017, bol podľa § 415 ods. 1 Tr. por. z dôvodov uvedených v § 66 ods. 1 písm. b) Tr. zák. zamietnutý návrh obvineného K. V., nar. XX. C. XXXX v J., trvale bytom G., E. XXX/XX, doručovacia adresa: J., C. č. X, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Sučanoch, okres Martin, na podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Brezno zo dňa 25. mája 2015, sp. zn. 1T/30/2015, vo výmere 3 roky a 6 mesiacov, so zaradením do minimálneho stupňa stráženia.

Krajský súd v Žiline uznesením z 28. februára 2018, sp. zn. 2Tos/8/2018, sťažnosť obvineného proti uvedenému uzneseniu súdu prvého stupňa podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. zamietol.

Proti citovanému uzneseniu Krajského súdu v Žiline, ako aj proti jemu predchádzajúcemu uzneseniu Okresného súdu Martin, podal obvinený K. V. dovolanie z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. c), písm. i) Tr. por.

Naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. videl obvinený v tom, že prvostupňový súd nemal pri rozhodovaní k dispozícii spis Okresného súdu Brezno sp. zn. 1T/30/2015, pretože tento spis bol vyžiadaný až 29. januára 2018 a zaslaný dňa 30. januára 2018 Okresnému súdu Martin k sp. zn. 3PP/118/2017. Podľa názoru obvineného nemožno tento nedostatok nahradiť konštatovaním, ktoré sa nachádza v rozhodnutí odvolacieho súdu, podľa ktorého nejde o taký nedostatok, ktorý by spôsobil nezákonnosť prvostupňového rozhodnutia. Obvinený v tejto súvislosti

poukázal na dôvody uvedené na str. 17 rozsudku sp. zn. 1T/30/2015, pričom tam tvrdenú skutočnosť o zahľadení odsúdenia mal prvostupňový súd skúmať z priloženého spisu a nie len z kópie rozsudku. Za zásadné porušenie práva na obhajobu považoval obvinený aj skutočnosť, že argumentácia predchádzajúcich rozhodnutí, vyplývajúca z odpisu z registra trestov nevychádzala zo spisu, ale len z odpisu tohto registra.

V súvislosti s dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. dal obvinený do pozornosti dôvody odsudzujúceho rozsudku Okresného súdu Brezno z 25. mája 2015, sp. zn. 1T/30/2015, v ktorom súd konštatoval, že obvinený nebol sankcionovaný v priestupkovom konaní a aj napriek tomu, že bol štyrikrát súdne trestaný, naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Brezno z 25. februára 2009, sp. zn. 3T/15/2009, za prečin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Tr. por. na podmienený trest odňatia slobody, pričom v skúšobnej dobe sa osvedčil. Okresný súd v citovanom rozsudku tiež konštatoval, že to, čo vyplýva z registra trestov vo vzťahu k jeho prvému a štvrtému odsúdeniu, podľa ktorých sa na neho hľadá ako keby nebol odsúdený, platí aj pre jeho druhé a tretie odsúdenie, pretože uplynula zákonom stanovená doba na zahľadenie odsúdenia. Podľa obvineného, ak platí fikcia neodsúdenia, ide o právnu konštrukciu, ktorá za splnenia zákonom stanovených predpokladov vyvoláva právny následok spočívajúci v tom, že na obvineného sa za trestnú činnosť uvedenú v právoplatných rozhodnutiach súdov naďalej pozerá tak, ako keby vôbec nebol súdený, inak potom nemá tento inštitút prakticky žiadny význam, ak pri splnení ostatných podmienok prvostupňový súd, ako aj súd odvolací, na takúto skutočnosť prihliada s konštatovaním, že zaniká iba skutočnosť týkajúca sa odsúdenia za trestný čin, ale nie skutočnosť, že páchatel tento trestný čin spáchal. Takýto právny výklad nie je podľa obvineného prípustný a v zmysle platného práva ani priliehavý, pretože predstavuje represiu pre akékoľvek posúdenie osoby obvineného na celý život.

Na základe uvedeného obvinený navrhol, aby dovolací súd zrušil rozhodnutie Krajského súdu v Žiline z 28. februára 2018, sp. zn. 2Tos/8/2018, ako aj nadväzujúce rozhodnutie Okresného súdu Martin z 13. decembra 2017, sp. zn. 3PP/118/2017, a nariadil súdom nižšieho stupňa vo veci rozhodnúť tak, aby obvinený nebol posudzovaný pre podmienky podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody tým spôsobom, ako to v napadnutých rozhodnutiach urobili súde nižších stupňov s ohľadom na zápisy v registri trestov.

Dovolanie obvineného bolo dňa 29. marca 2018 doručené prokurátorovi Okresnej prokuratúry Martin, ktorý sa k nemu do termínu konania neverejného zasadnutia nevyjadril.

Spis spolu s podaným dovolaním bol Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky predložený dňa 6. apríla 2018.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie bolo podané v zákonnej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1 Tr. por.), prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.) z dôvodu § 371 ods. 1 písm. c), písm. i) Tr. por. Súčasne však zistil, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, pretože bolo podané neoprávnenou osobou.

Podľa § 368 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať proti právoplatnému rozhodnutiu súdu, ktorým bol porušený zákon alebo ak boli porušené stanovenia o konaní, ktoré mu predchádzalo, ak je toto porušenie dôvodom dovolania podľa § 371.

V zmysle § 368 ods. 2 Tr. por. ak tento zákon neustanovuje inak, rozhodnutím podľa odseku 1 sa rozumie

- a) rozsudok a trestný rozkaz,
- b) uznesenie o postúpení veci okrem uznesenia o postúpení veci inému súdu,
- c) uznesenie o zastavení trestného stíhania,
- d) uznesenie o podmienenom zastavení trestného stíhania,
- e) uznesenie o podmienenom zastavení trestného stíhania spolupracujúceho obvineného,

- f) uznesenie o schválení zmiernu a zastavení trestného stíhania,
- g) rozhodnutie o uložení ochranného opatrenia,
- h) rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý riadny opravný prostriedok podaný proti rozhodnutiu podľa písmen a) až g), alebo rozhodnutie, ktorým odvolací súd na základe riadneho opravného prostriedku vo veci sám rozhodol.

Podľa § 369 ods. 2 Tr. por. právoplatné rozhodnutie súdu druhého stupňa môže dovolaním napadnúť z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 Tr. por.

- a) generálny prokurátor proti ktorémukol'vek výroku,
- b) obvinený vo svoj prospech proti výroku, ktorý sa ho priamo týka.

Z citovaných ustanovení vyplýva, že obvinený (resp. osoby oprávnené podať v jeho prospech opravný prostriedok za podmienok uvedených v ustanovení § 369 ods. 5 Tr. por.), ako aj generálny prokurátor, sú oprávnenými subjektmi na podanie dovolania v zmysle § 369 ods. 2 Tr. por. len proti rozhodnutiam taxatívne uvedeným v § 368 ods. 2 Tr. por. Ide o rozhodnutia vo veci samej, teda meritórne rozhodnutia, ktorými sa trestné stíhanie končí. Za takéto rozhodnutie nemožno považovať uznesenie o zamietnutí žiadosti obvineného o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ani uznesenie o zamietnutí sťažnosti obvineného proti takémuto uzneseniu.

Výnimku v tomto smere predstavuje ustanovenie § 371 ods. 2 Tr. por., v zmysle ktorého „minister spravodlivosti podá dovolanie okrem dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 Tr. por. aj vtedy, ak napadnutým rozhodnutím bolo porušené ustanovenie Trestného poriadku alebo osobitného predpisu o väzbe, Trestného zákona alebo Trestného poriadku o podmienenom prepustení odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, o výkone trestu, ktorého výkon bol podmienené odložený, o výkone zvyšku trestu po podmienenom prepustení alebo o výkone náhradného trestu odňatia slobody, ktorý bol uložený popri peňažnom treste.“ U ministra spravodlivosti je teda rozšírené právo podať dovolanie aj po zistení, že v niektorom z rozhodnutí citovaných v § 371 ods. 2 Tr. por. došlo k porušeniu zákonných ustanovení Trestného zákona alebo Trestného poriadku. Je to z toho dôvodu, že minister spravodlivosti nie je účastníkom takýchto konaní a preto nemá možnosť namietat' pochybenie v uvedenom smere formou podania riadneho opravného prostriedku.

Vychádzajúc z uvedeného je potrebné vo vzťahu k predmetnej veci konštatovať, že iba minister spravodlivosti je oprávnenou osobou na podanie dovolania v prípade porušenia ustanovenia Trestného zákona alebo Trestného poriadku o podmienenom prepustení obvineného z výkonu trestu odňatia slobody (pričom dovolanie podá v zmysle § 369 ods. 1 Tr. por. len na podnet osoby, ktorej Trestný poriadok nepriznáva právo na podanie dovolania, okrem osoby, ktorá nespĺňa podmienku dovolania uvedenú v § 372 ods. 1 Tr. por.). Obvinený takéto oprávnenie vo vzťahu k uzneseniu o zamietnutí jeho žiadosti o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nemá. Možno preto uzavrieť, že dovolanie bolo v danom prípade podané obvineným ako neoprávnenou osobou.

Na základe uvedeného Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie obvineného K. V. na neverejnom zasadnutí bez preskúmania veci podľa § 382 písm. b) Tr. por. odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.